

ELS PERSONATGES DESCONEGUTS

Res de més entenedor per captar l'obra de Neus Martín Royo que imaginar-te que ets un dels personatges somiats dels seus quadres. No els veiem mai, però hi són. Rere un vell dipòsit de les misterioses fàbriques de les teles dels anys primerencs de l'artista o aixoplugats en un contenidor en un moll de càrrega.

Ara han pujat al terrat. Veuen una ciutat desconeguda que, com ells, sembla amagada. Tant se val que sigui Nova York o Barcelona. Es troben al *terrain vague* vertical, al suburbi de formigó i antenes que, en enlairar-se, crea el nou tòtem de la civilització moderna. Aquestes imatges són la ficció i el somni fets realitat, allò que ve a ser el motor de l'obra de Martín Royo.

La Neus sempre s'ha complagut a presentar espais fronterers on la ciutat i el camp s'apleguen en un nou territori mestís. On, com en cap altre lloc, els desconeguts es mouen furtivament d'una banda a l'altra. També fronterers són els establiments comercials, d'aire casolà i de barri, on l'existència privada pren un aire públic, i on la vida comunitària agafa un matís íntim allunyat de la fredor dels grans magatzems. Davant aquestes botigues de rètols pintats a mà hem vist com baden els nostres amics invisibles. També se'ls pot trobar a les duanes dels ports, una zona on la mar, símbol de la soledat real, es troba amb la soledat compartida de la ciutat. Martín Royo fa que les barreres no siguin de separació, sinó un lloc de trobada.

Avui, els seus personatges han crescut. S'han fet grans. Si un cert desig de neguitosa aventura movia fins ara els seus impulsos, amb les darreres obres s'han fet més reflexius. Passen hores contemplant com la llum s'ha convertit en una de les obsessions de la seva hostalera. La Neus acull amb llibertat i molta discrecció aquestes figures, ja que en certa manera s'hi sent identificada, tot i que no en vol reconèixer l'existència. Prefereix que la humanitat que respiren les seves obres s'expressi per les construccions. Sap que darrere cada mur, dins de cada casa, hi ha milers d'històries. Ella no ens les explica, però ens fa el favor de construir l'escenari. Només cal que nosaltres hi posem la imaginació.

JAUME VIDAL

